

sky, Brabantky, Štýry, Karintský, Marchios
(markrabí) Moravy, Krabé Lampurdy, Široký
a Karitský a d. Na památku všem, jimžto
viděti náleží budoucím ornamen., jehož nasleduje:
Jenavie totižto, iž ponevídž náš opatni Rich-
tari se svými bržemiky, jehož i ostatní všichni
místanci a obyvatelé mesta Slovenské Prahy re-
čeného v hřeckanské stobci se malézajícího, jehož
me i je, pamáho jejich těchto městam a
obyvatelům ponižených pánů vyrozumeli, právo
a svobodu měli čtyři jarmuly každého roku dr-
žeti a to sice první na svátek svatého Grego-
ra papeže, druhý v nedeli Rovata, třetí pak
na den svatého Jakuba a čtvrtý v svátek
Svatého Opatu a to sice i po čtyři ostatní dny
pred a po svátcích tamtéž nasledující, jeho-
ži od neděle velikonoční, až do neděle tu-
řími, v jednom každém dni nedělním, tedy
na konci a vlož každého roku držiavati
a v čas jarmulin od každého páru volov
don penize od jednoho pak koni jeden
peniąz vybrati; v návani pak toho pra-
va a svobody, iž do předešlých nepoko-
jích Rahočkyho časov pustavali, přičinou

přičinou ale vrácených za čas předešlého nepo-
kojného, svobod a privilegi těchto svých městských
tom predoznameném až po dnes protržení byli:
Protož také i my, jakžto povinnost náše královské
sebou donest, chtejíce, predjmenovaných měst-
mi a lid pred jmenovanou městecí Slovenské
Prahy, rečeného v tomto jejich práve a svobo-
dě, i dalec milostive, zachovati a zachováni,
a to po části pro některých násich, verních os-
dování fauwotí náši učiněně, za těchto města-
nou, záinsti pak pro dobre a užitek tohoto
nášeho království hřeckého, obvoláše pak
i samých městam, to právo a svobody jejich
výše doložené, bud ve výkladních jarmulích, bud
na statku. I My na vše činy přijímame,
schvalujeme, potvrzujeme a upřeňujeme, a pro-
vnu těmž městám predjmenovaného mesta
Praha a všem budúcim jejich potomkům do-
volujeme anobž přijímame, schvalujeme, po-
tvrzujeme a upřeňujeme, a znova tře, uru-
jeme pri celosti svák, nechávajíce ostatních práv
jejich. A protož My všechny kupci mesta
těhož jiz jmenovaného, jeho i ostatních jiných
jakovýchkoli jarmulinikov a pozdějších kai, vro-

moci tohto listu našeho ubezpečujeme a ujistíme, čeby na predjmenované firmy a nebo výroční svobodné trhy, jako i každodenní v predjmenovaném meste Slovenském Barne na kresob poručiť doložený určením dňa 1. júna nás dovolené a milostive obnovené prijaté a potvrdené, se všemi svojimi tvary a vecmi, jake i se statky všimi svobodne, bezpečne a bez väčšieho strachu a báyne a ohľadu na osoby, veci a tovary vaše prihádzať, pospichati, pripravovať. Potom pak po dokonanom všem na tomže mieste hneď všim opäť do svých hadí, blachních domov, nebo hospod alebo knihy se všia bezpečnosti a ohľadu na osoby a veci vaše navrátiť sa, možli; ohraňvať a ochraňovať sa v tom majete.

A tento ještě co chceme, aby se to po všech mestach a rynách a jinou výhľásilo, pričom pak tento, na ktorýto jome i nasi chorvátský pán obrovem upozorniti dali. Tisto my, ako kráľ uherský učinívame, jiknávame ten, komu ho čisti náleží ho prečel, aby tomu, jenž prichádza ještě primariátil, chceme a prihádzaeme. Psali a vydali jome v zámku

násom prešporstlím dne dvacátého štvrtého mesiaca júnusse, našu Panu biskupsko-estatského padového páteho, od kraloviny pak našeho pánstvského devatenásťteho, v Uhorskej krajine a jiných od tricátého, v Českej krajine od roka dvaciatohoromého Ferdinandus m.p. (L.L.)

Georgius Szekelyszky
Epus Nitriensis m.p.

Andreas Rulsky,

Dňa 1. sept. 1938 zaujal som miesto správa miestnej na ev. l. škole, v horom meste nad hámom.

Iebom a významným činiteľom ale aj s milým obzontelstvom, Slov. Barne a v oboli ja ordenelein.

Andrej Králik,
kronikár.

Od 1. septembra 1940 bol na tejnejšej škole ev. a. v. zvolený za kant. ačiela Jozef Žunaska. Nakoľko pri zberaní inventáru školy s miestnym ev. a. v. farárom Schimkom násil som medzi kurihami školy aj tisťa kroniku, po istnej dohode s tehajúcim starostom obce Žárov Grigerom rozhodol som sa o písanií kroniky zohľadniť. Jako odnešiu na písanie kroniky mi ponechal volný režim v potoku Lucký.

Prv náz by som pribročil ke písaniu kroniky, dovolím si napišť pári slov o mene. Moje meno Jozef Žukáška, narodil som sa 30. nov. 1912 v mestejci Rídu. Počádkam re karmojské kolmické rodiny. Do školy som chodil tu do Pravna do 1. ročníku re ači akoramickej učiteľky Gabriela Záhradajského kant.-učiteľky Gabriela Záhradajského. Takmer do 3. ročníku do Vianova. Ostatné roky som chodil v Rídu. Mestskú školu som navštěvoval v Ture St. Martine, učiteľský ústav v Štub. Šepliciach, kde som aj maturoval v r. 1933. Potom som posobil na štát. lúd. škole v Košťanov, okr. Myjava a v Beckove okr. Nové Mesto nad Váhom. Pot odchode A. Žiaka, vystriedali sa na tejto škole učitelia: Vladimír Gole, rodom z Kája od Št. Šeplic a Ján Borgula od Banské Bystrice.

Rok 1938 - sklonok.

Obráz obce sklonku roka obec 1938 bol asi takto: počinajúc september pre

pre vlastnú zahraničiu situáciu boli ponúknutí k mimo povoleniu do zbrane až do vyrobili mobilizáciou. Po vyhlásení mobilizácie ľudia, obzola sú ľudia, sa schlakovali na uliciach. Ľudia zo väčšinou plakali, muziči naopak sa chovali Čladne a vyslovili Čdusem výjimečne pievne. V tla novej éčas muziči nastúpili k tunajšej obci k svojim plukom.

Po odordaní zahraničnej územnej výzvajúcej muzzoria a voj. slúžby boli ručené. Po dosiahnutí autonómie Slovenska sa obyvatelstvo chovalo este viaj spôsobnejšie k vlastnému politickému udalostiam. Tato nálada sa zacínala okame ukazovať i za príčer voleb do autonómneho mena Slovenských kraji. Voleby sa konaly v miestnosti bývalé Sokolovne, vtedy pomeനorane na Hlinkov dom. Na jedinu kandidátka Hlinkovej strany, voleb občianskotvoráci výči už v tejto strane odporom, ktorý sa dal vyprávňať na volebnú kampane. Keď hlasovanie bolo tajné, preča bol miestnymi činitelmi nepriaznivý nátlak na voličov, aby verejne hlasovali na Hlinkovej strane. Preča boli odordané i piarne obálky na ruah odporu proti politickému smere.

Rok 1939.

Novo politické napätie skončilo sa vhlásením Slovenského štátu 14. marca. Zprávou o vyhlásení samostatného slovenského štátu prijalo občianske súdne až na katalicku časť. Čedrejší členovia boli tvoria národnosti českej a len jeden národnosť slovenských, akára sa potreba nahrady Čechov - Čechov. Členovia českej národnosti pestali konáť službu. Tako nahradu na nich boli menovaní konáť službu generálissimi náčelníkom Gajšarovom. Zo susedujúcich obcí nemeckých Briesč a Hadriky doslovi tiež členovia kase nemeckej polovojenskej skupiny do obce konáť službu. Obyvatelstvo ich ale ignorovalo a po niekoľkých rokoch toho nechali.

Politická náladu v dňoch po 14. marec vyvrelolovala a tak zrušili už gardskami boli prevedené domové fehľadby u Žida, Kohna, pekára, a v Rúdrov u Holzmannov, obchodníka. Ciel fehľadob bol, prevedieť sa ēi nemajú sbrane. Toto bol fehľadby sa este všom po čase pravidl.

Za výpadu Madarov na výzvodné

Slovensko zúčastnili sa aj niekoľkí členovia

a mestskej Hlinkovej gardy.

Upisovanie fôrčky takzvaných obrody Slovenska nemalo veľkého úspechu. Náčelnik na upeisovanie bol povađaný mnohými nosáromi.

Za výzvy nemecko-polskej väčšinu sa i z našej obce niekoľko mužov nasupozvali do voj. služby nebolo dosť dochvihie!

Čuové zóny v roku sa ďalším dôležitým miestom stvárali v nepresnosti obyvatelstva. Niektoré články zdržali až 20-30%. Ba niektorí už pomaly začali aj miznúť z obci.

Vybieranie vkladov a bank bolo nastavené. Robil si rásoby vzhľadom na vojnovú situáciu nebolo možné.

Kroda v roku bola slabšia. Kruha zima, ktorá viedla k roku 1939-40 narušila veľké škody na ovocnom stromoví, 50% stromov sa skoro muselo vytlačiť. Nové stromky nebolo k dostaniu.

Regulačia potoka, ktorá sa započala v roku 1938 bola zhroma dokončená. Menšie práce boli skončené iba v roku 1940. Štát (CSR) pripadal na iné % a stála ohriekle asi

Piahu sa ešte ale Piatno, priečne soom

povysie Bravna. Potok od Chrováta proti prúdu
na 50 m je krytý pre unososť 30 ton.

V rámciach mesiacoch sa objavil
nedostatok niektorých produktov ako:

ukru a pemucia, ryža, petrolej. Gume-
ná obuv až nebola takmer k dostaniu.
Počasé tovar dosiel na trh ale v obme-
dze už množstvo. Gamma sa nahra-
drovala sberaním odpadkov gumovej
obuvi. Odpadky sberali riacei. Tiež
bolo sberané staré železo. Odpadky
z gumeny predávali riacei miestnej
pedajui Bata.

1940.

14. marca bola odbudovaná oslava
štátneho svätku. Návšteva obyvateľstva
nebola taká hojná ako bývala na
28. októbra. Oslava sa konala v Hlin-
kovom dome. Na vyplnení programu sa
riacastriely školy.

Na práciach v Nemecke sa riacastri-
lo k ľuďom mladšej vekovej kategórie. Z obcí:

Briestá a Hadička boli salmier až mládež
na práciach v Nemecke.

1941.

Cukor, myelo, ryža, pemucí, káva, čokočada ne-
boli k dostaniu na čas. Žiarí rok sa nie-
ktoré produkty ráčalo davať na čistky ako
cukor, spiritus. V lete až aj mučka. Na osobnú
60 dňy - 80 dňy; pre ťažor 30-40 dňy. Pemucí
bol pridelovaný miestnym obyvateľom ale
v každom obmedzenom množstve. V lete prispel
do obchodu nosenie dreve až obuvi t.ks. "dra-
váko". Bolý druhe. Cenu drevakov ťe
chlapa ē. uholi asi 44 stály u Bata 99 Kčs.
Pri tom svesky bolý zväčša z platna.

Rok 1940 bol horec vlhky, takže sa
stalo, že neboli hľadané dva dni po sebe lepšie
bez dažďa obrovský v lete, skoro podobný
bol aj rok 1941. Pravdepodobne k týmto do-
vodov bola v roku 1941 relácia slabá úroda.
Razí bolo tak málo, že sponktori gárdovia
nenášali ani dosť na siela, pônuce boli
dosť obstojné, jari už tiež.

Kineon roku 1940 bolo provedené sčítanie
obyvateľstva na území Slovenska. Mŕtvi výsledky
bolý vyhlásené až v roku 1941. Súhrnný počet
obyvateľstva Slovenského kraja číhal: 821

Rozveselenie obyvateľstva predá riacimi pri-
slušníkmi bol nasledovný:

národnosti slovenských - - -

- " - nemeckej - - -

- " - židovskej - - -

- " - českej - - -

náboženstva ev. a. v. - - -

- " - rim. kat. - - -